

Kunngjøring

101429

Ved forskjellige anledninger har nordmenn i den siste tid latt sig forlede til på forskjellig vis å yde bistand til engelskmennene. På denne måte var det i de for kort tid siden pådømte spionasetilfeller på vestkysten med forsett begått forbrydelser mot de gjeldende straffelover og bestemmelser. Disse forbrytelser var av den art, at den høieste tyske krigsdomstol måtte felle 10 dødsdommer.

I de fleste tilfeller har det vist sig, at nordmenn har forgått sig mot visse straffebestemmelser og etterpå påstått, at de har handlet uten å kjenne til deres ordlyd eller betydning.

Til tross for at de resp. straffelover og bestemmelser allerede er blitt kunngjort flere ganger, kunngjør jeg dem pånytt i utdrag, idet jeg særlig henviser til de referater og foredrag som har omtalt dette problem på en utførlig måte i presse og kringkasting:

Efter den tyske militære straffelovs § 161 blir en utlending, som på utenlandsk territorium som er besatt av tyske tropper, begår en efter de tyske straffelover straffbar handling mot tyske tropper eller personer som tilhører den tyske forsvarsmakt eller mot en myndighet, som er konstituert efter befaling av der Führer und Reichskansler, dømt på samme måte, som om han hadde begått denne handling på tysk territorium.

Derfor blir

dømt til døden:

1. På grunn av spionasje den, som i den tyske forsvarsmakts krigsområde, hvortil også Norge regnes, innhenter eller forsøker å innhente opplysninger for å meddele dem til andre i hensikt å hjelpe fienden.
2. Som franktireur, den, som har våpen eller kampmidler i sin besiddelse eller foretar handlinger, som bare bør utføres av en bevæbnet makts medlemmer i uniform, for eks. sprengstoff-attentater, ødeleggelse av militære anlegg, sambandsmidler, telefonledninger etc.
3. Den, som utøver vold med våpen.
4. Den, som gir husly til engelskmenn eller borgere av deres dominions, kolonier, protektorater eller mandatsområder eller gjør dem en tjeneste av hvilken som helst art.
5. Den, som ved hjelp av ikke tillatte radiosendere gir noenslags meddelelser, som kan skade de tyske interesser.

Til tukthus eller til døden blir dømt:

1. Den, som forsøker å forringe de tyske soldaters forsvarsvilje på en eller annen måte, for eks. gjennom muntlig overtalelse eller propaganda ved flyveblad.

2. Den, som forsøker å få rede på en statshemmelighet, for å forråde den. Statshemmeligheter er alle fakta som kan bringe Tysklands fiender fordel eller Norges forsvar i fare, ved at fienden får kunnskap om dem.
3. Den, som på en eller annen måte hjelper Tysklands fiender eller skader det tyske rikets forsvarsmakt, for eks. ved å forlate Norge, for å gå inn i en tyskfiendtlig forsvarsmakt eller organisasjon.
4. Den, som har kjennskap til planlagte forbrytelser, særlig til sådanne som er nevnt i denne kunngjørelse, og ikke melder dette til myndighetene.
5. Den, som ved anvendelse av sprengstoff påfører andre fare for eiendom, helse og liv.
6. Den, som med hensikt ødelegger et forsvarsmiddel eller en innredning, som tjener Tysklands kamp mot en fiende, eller den som gjør et sådant forsvarsmiddel ubrukelig, beskadiger det eller gjemmer det.
7. Den, som forstyrrer eller bringer i fare det regulære arbeide i en bedrift, som er av betydning for at den tyske krigsmakt kan forsvare Norge eller som er viktig for det norske folks forsyning, for eks. strøker av enhver art.
8. Den, som innehar et våpenlager eller med hensikt yder hjelp til et sådant kan opprettholdes.
9. Den, som uten tillatelse forlater norske havner, kyster og territorialforvann på noenslags skib eller båter.

Til tukthus blir dømt:

1. Den, som muntlig eller skriftlig utbreder usanne eller grovt fordrøede påstander som er egnet til å nedsette det tyske folks og isærdeleshet den tyske forsvarsmakts anseelse.
2. Den, som avtaler en forbrytelse som faller innenfor rammen av bestemmelsene om landsforræderi eller opfordrer til den eller erklærer sig villig til den, selv om den patenkte forbrytelse ikke kommer til utførelse.
3. Den, som deltar i offentlige oplag, hvor det sammen med andre blir øvet vold mot personer eller gods.
4. Den, som uten at han uttrykkelig har fått lov til det opbevarer, anskaffer, bestiller eller gjemmer sprengstoff eller har sådant i sin besiddelse eller overlater det til andre personer.
5. Den, som ikke avleverer våpen, deler av våpen og ammunisjon eller den som uten å være berettiget til det opbevarer våpen og ammunisjon.
6. Den, som yder bistand til spionasje av hvilken som helst art.
7. Den, som grunnlegger hemmelige organisasjoner, blir eller er medlem av sådanne eller understøtter sådanne organisasjoner på noensomhelst måte.

Med fengsel straffes:

1. Den som eier eller fremstiller radiotelegrafiske anlegg som ikke er tillatt eller den som eier vesentlige deler av sådanne anlegg uten å være berettiget til det.
2. Den som har kjennskap til at sådant ikke tillatt radioanlegg finnes og ikke straks melder dette til myndighetene.

Oslo, den 23 mars 1941

Der Reichskommissar für die
besetzten norwegischen Gebiete

Terboven

Tyskerne tok fra Høyesterett retten til å prøve om nye lover var gyldige ifølge Grunnloven, og Høyesterett nedla sine embeter i protest. Da statsmaktene, regjering, storting, Høyesterett, nå var satt ut av spillet, opptrådte *organisasjonene* som en ny og «annen front». Idrettsorganisasjonene boikottet stevner, og en rekke større organisasjoner protes-